

Dissabte, 26 de Febrer de 2005, Aula 2.4 UB

Seminari 56, 60 i 93

L'escola bressol com l'inici de l'educació pública

Participen: Enric Codina (Federació d'AMPA) i Anna Maria Vallvé (Educatora de les escoles públiques de la Generalitat)

Proposta de Col·lectiu d'educadors i educadores de l'escola bressol, Xarxa d'Educació Infantil, Federació d'associacions de mares i pares d'escoles bressol municipals de Barcelona.

Enric Codina

La percepció de pares, mares i mestres de l'escola bressol és que s'estan vivint moments de canvi: si abans els motius de discussió eren relatius al funcionament intern de les escoles, avui s'està parlant de mobilitzacions per fer front a les retallades que preveu l'administració. Davant d'aquesta perspectiva cada dia hi ha més gent disposada a defensar un model de qualitat per a l'escola bressol allunyat de la concepció de guarderia. Cal intervenir en l'actual procés de reforma perquè el marc legislatiu és obert i és un bon moment social per fer-ho.

El model públic d'escola bressol 0-3, provinent del cooperativisme dels anys 70 i que va assumir l'Ajuntament de Barcelona, és un model educatiu de qualitat que avui està amenaçat pels canvis que hi ha introduït l'administració d'acord amb uns criteris estrictament econòmics. Si abans hi havia dues educadores a cada escola, ara n'hi ha una i una especialista que no té la titulació necessària i que treballa a temps parcial. Això fa que no hi hagi transmissió d'informació entre l'educadora i l'altra especialista ni entre educadors i pares. Les escoles afectades per aquests canvis han emprès accions judicials.

Es reclamen unes escoles bressol de qualitat, amb suport social, amb especialistes que tinguin una titulació adequada i dins un marc educatiu estable.

Anna Maria Vallvé

Entre els educadors hi ha angoixa a causa dels canvis que està patint l'escola bressol, els resultats dels quals són incerts, per bé que històricament, l'àmbit educatiu 0-3 ha demostrat tenir capacitat d'adaptació. Un dels canvis afecta la titularitat de les llars

d'infants de la Generalitat, que passaran a ser gestionades pels governs municipals. L'objectiu dels agents implicats en aquests traspassos ha de ser mantenir un model unitari i s'apel·la a l'escola bressol pública catalana com a referència de qualitat.

Debat

Es demana que l'administració respecti el caràcter públic de les escoles bressol i que no desmunti un model consolidat i que funciona.

Enric Codina respon que el model ja s'està alterant en la mesura que es reconeix el dret als ajuntaments a gestionar les escoles de manera *indirecta*, cosa que s'identifica amb una privatització encoberta que obre les portes a la contractació d'empreses amb ànim de lucre.

Es destaca el model d'escola bressol de Barcelona en relació amb la resta de Catalunya i es diu que l'administració, en lloc de estendre'l arreu del país, pretén desmantellar-lo sota els arguments que és un model "privilegiat" i que cal optimitzar recursos. Això significa que el govern de Catalunya preveu augmentar el nombre d'escoles bressol sense augmentar-ne la dotació econòmica.

Es replica que les escoles bressol de Barcelona no són tan privilegiades i es reivindica la importància de l'educació en l'etapa 0-3 per argüir que si la privatització és impensable en les altres etapes també ho hauria de ser en aquesta.

Es reprèn la qüestió del marc unitari educatiu dient que s'aconseguirà si s'influeix en decret que determinarà les titulacions i les ràtios per aula obligatòries. Es diu que no importa quina administració en sigui titular sinó que es garanteixi una coherència pedagògica per a tot el país.

S'afirma que l'administració pretén que les escoles bressol adoptin el model educatiu de primària i que això no és possible ateses les especificitats de l'etapa 0-3.

Es reporta que els pares tenen la percepció que hi ha distància entre els directors dels centres i els mestres i que no existeix un espai d'interacció entre mestres i pares.

Des d'una regidoria de l'Ajuntament de Manresa s'alerta del perill del corporativisme i del clima d'enfrontament amb l'administració, i s'insta a crear complicitats amb els sectors del govern més receptius perquè facin de pont amb els que no ho són.

Es respon que per primera vegada l'administració està creant precarietat laboral en l'etapa 0-3, que no es detecta voluntat de diàleg i que, amb tot, cal evitar la privatització recurrent a tots els àmbits de l'administració pública: municipis, comunitats autònomes, Estat o Unió Europea.

Es diu que els pares i les mares no tenen pes en la gestió de l'escola i que no poden exercir d'interlocutors a causa de la breu durada de l'escolarització en l'etapa 0-3, que és de dos o tres anys. Es reclama la creació d'un àmbit institucional perquè els pares i les mares puguin "fer escola".

Es demana la creació d'una Direcció General d'Educació Infantil perquè dels afers d'aquest període educatiu no se'n pot ocupar un òrgan com el de secundària, aliè a la realitat específica de l'etapa 0-3.

Es reprèn el debat sobre el decret afirmant que la seva elaboració ha de contemplar un projecte educatiu a llarg termini, que prioritzi els nens i les nenes, i no un projecte a curt termini presidit per criteris econòmics. El decret projectat imposa unes ratios d'alumnes que no garanteixen la qualitat.

Es prefigura la creació d'un col·lectiu que defensi una postura alternativa al decret. Es proposa l'inici d'un procés de diàleg entre els diferents agents educatius i s'hi objecta que de diàleg ja se n'ha assajat i l'administració no ha escoltat, de manera que s'emplaça a exercir pressió a través de mobilitzacions. Es clou el debat amb una apel·lació a la unitat de pares, mares i mestres.